

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

regner med, at Landbrugets Eksportværdi udgør tre Fjerdedele af hele Eksportværdien. Det er derfor i høj Grad nødvendigt at faa de Eksportpenge hjem for at faa Raad til at indkøbe udefra de nødvendige Raavarer og Forbrugsvarer, som vi ikke selv kan fremstille. Dertil kommer, at saadan som Forholdene ligger ude i Verden, og saadan som vor Stilling er over for de krigsførende Magter, er det nødvendigt for os saa vidt muligt at opretholde den tidligere Eksport til de Lande, som er i Krig. En ligelig Eksport i Forhold til den tidligere Eksport er overordentlig nødvendig og værdifuld for os for at opretholde vor Neutralitet.

Det er klart, at naar man skal gennemføre en Ordning, som har saa stor Betydning som den, der her er Tale om, maa Ministeriet lægge megen Vægt paa, at en saadan Ordning gennemføres i Rigsdagen med Tilslutning fra saa mange Sider som muligt, og at en Ordning angaaende disse Forhold ikke bliver alt for midlertidig, at man altsaa kan faa gennemført en Lov, som dog har en noget mere varig Karakter.

Som bekendt gælder den nuværende Ordning i 3 Maaneder, og det vilde efter Ministeriets Mening være ønskeligt at faa en Ordning af noget længere Varighed. Ministeriet har derfor i den senere Tid ført Forhandlinger med Partiformændene og andre delegerede fra de fire udvalgsberettigede Partier. Disse Forhandlinger er ikke tilendebragt. Det er ogsaa vanskeligt at bedømme Forholdene paa længere Sigt, før Englandsforhandlingerne er afsluttet. Vi mener derfor, at det, da den gældende Lov udløber i Morgen, er nødvendigt at søge gennemført en Ordning for kortere Tid, end ellers kunde være ønskeligt.

Ved det Forslag, her fremsættes, foreslaas det at begrænse Ordningen til at gælde i 2 Maaneder. I disse to Maaneder vil der da være Tid til for det første at føre Forhandlingerne herinde videre, saaledes at der maaske kan opnaas Enighed om en Ordning paa længere Sigt. Dernæst gør ogsaa det Hensyn, jeg nævnte før, til Resultatet af de stedfindende Forhandlinger i England, sig gældende, et Hensyn, der ogsaa er medbestemmende for, i hvilken Retning man skal gaa ved Løsningen af de Problemer, her er Tale om. Endelig vil jeg nævne, at den Smørlov, der blev gennemført kort før Jul, og som forhøjede Prisen paa Smør og Mælk paa det inden-

landske Marked, skal gælde til 1. April — hvorved den altsaa udløber paa samme Tidspunkt som den her foreslaaede Ordning.

Spørgsmaalet for Ministeriet var derefter, om det skulde fremsætte et Forslag om uændret Fornyelse af den gældende Lov, eller det var nødvendigt at foretage Ændringer i de gældende Bestemmelser. Det var naturligvis det letteste og bekvemeste at foreslaa en uændret Lovgivning, men vi mener i Ministeriet, at saaledes som Forholdene har udviklet sig, er det en Nødvendighed, naar man vil tage saglige Hensyn, at foretage visse Ændringer i den gældende Ordning. Denne omfatter som bekendt Støtte til Smør-, Flæske- og Ægproduktionen. Misforholdet mellem Salgspriser og Udgifter er fremdeles størst for Smørproduktionen. Med Hensyn til Flæske- og Ægproduktionerne maa det siges, at den Del af disse Produktioner, som hviler paa de hjemlige Foderemner, er saa nogenlunde lønnende, saadan som Forholdene ligger i Øjeblikket, men det samme kan desværre ikke siges om den Del af Produktionen, der fremstilles af udenlandsk Korn. Priserne for indført Korn og Foderkager har jo været stærkt stigende siden Krigens Begyndelse, og desværre er denne Stigning ikke standset. Det er navnlig Stigningen i Fragterne, som paa Grund af Forholdene paa Havene og i det hele taget paa Grund af Krigens er stærkt stigende, der har medført en meget kraftig Stigning i Prisen paa disse Varer. Det er derfor nødvendigt, naar man vil bevare den sædvanlige Produktion, en Produktion af tilsvarende Omfang som den, vi plejer at have, at foretage visse Ændringer i den i Øjeblikket gældende Ordning.

Vi foreslaar at bevare Ordningen med Hensyn til Tilskud til Smør- og Mælkekonserves, saaledes at der fortsat ydes 6 pCt. i Tilskud til Eksporten af disse Varer. Derimod foreslaar vi under Hensyn til, at Bacon- og Ægproduktionen paa Grundlag af de hjemmeavlede Produkter kan siges at være nogenlunde lønnende, at Tilskuddet til disse to Produktionsgrene ophæves, men at man til Gengæld forhøjer det Tilskud, der blev ydet sidste Gang til Nedsættelse af Majsprisen, fra 2 Kr. til 4 Kr. pr. 100 kg, og samtidig foreslaas det, at man yder et Tilskud paa 3 Kr. pr. 100 kg til Nedsættelse af Prisen paa Oliekager og de Oliekager, der fremstilles herhjemme af indførte Raastoffer. Da vi havde en Forhandling her i Folketinget forleden, om-